

klager. Der er adskillige Nedsættelser, jeg i og for sig kunde beklage, men dels maa jeg erkende, at Tidsforholdene opmuntrer til Sparsommelighed, til en vis Grad til Knebened, dels er de øvrige Nedsættelser foretagne saa nogenlunde efter et System, der i alt Fald rammer ligeligt, og jeg drister mig ikke til at rejse Indvending mod dem. Men i Udvalgsforslagets § 5 findes der en Bestemmelse om at sætte Lønningen for Inspektorer ved Zoologisk Museum til 4,000 Kr. aarlig, stigende til 5,200 Kr. Der var oprindeligt foreslaaet 800 Kr. højere Løn og en Stigning fra 4,800 til 6,000 Kr. Det er denne foreslaaede Nedsættelse, jeg i høj Grad beklager. Jeg bebrejder ikke Udvalget, at det har foretaget denne Nedsættelse, for det Emne, Udvalget har beskæftiget sig med, Tjenestemændenes hele store Skare og deres Forhold, er saa indviklet, at det er umuligt at se klart paa alle disse Omraader. Det er saa indviklet, at det er nær ved at blive en Videnskab for sig, som Lønningsudvalget efterhaanden opløres til at beskæftige sig med. Men trods al den Øvelse, Udvalget derved faar, kan det hændes, at det kommer til at se galt et Sted, og det, mener jeg, er Tilfældet her. Her er et Omraade, jeg tilfældigvis kender, og derfor vil jeg fremsætte en Henstilling. Jeg vælger den Vej ikke at fremsætte et Ændringsforslag for maaske senere at tage det tilbage, men at fremsætte en Henstilling.

Jeg vil dvæle for det første ved den formelle Side af Sagen. Udvalget siger i Betænkningen, at det ikke har ønsket at gaa med til, at de nuværende Inspektorer ved Zoologisk Museum udnævnes til Direktører, eller, som jeg har hørt det udtrykke mundtligt, man vil ikke gaa med til at oprette to nye Direktørstillinger. Dertil skal jeg sige, at det er der heller ikke Grund til, og jeg tror ikke, at nogen har tænkt sig det, heller ikke Universitetet. Det har derimod foreslaaet, at de Mænds Stillinger blev omdøbt fra Inspektørstillinger til Direktørstillinger, og har foreslaaet det, fordi de faktisk er Direktører. Derfor er der ikke Grund til at oprette nye Direktørstillinger. Deres Navn: Inspektør, den latinske Form for Inspektør, er arvet fra det gamle kongelige naturhistoriske Museum og er et af de latinske Navne, Universitetet i ældre Tid har yndet. Derfor har man i Loven af 1862, som omhandler Museets Forhold, bevaret det Navn, hvilket er ret uheldigt, fordi det giver uvilkaarlig det Indtryk, som man faar af Anvendelsen af Inspektørnavnet i andre Stillinger, nemlig at de vedkommende er In-

spektører under en Overledelse, altsaa Embedsmænd, som har et forholdsvis underordnet Hverv. Det er ikke Tilfældet her. Naturhistorisk Museums Ledelse bestaar af tre Personer, der er Inspektorer og hinanden fuldstændig ligestillede. Den ene er tillige Professor i Zoologi ved Universitetet, eller egentlig skulde man sige omvendt, at det er paalagt Professor zoologiæ ved Universitetet at være Inspektør for den ene af de tre Afdelinger af Museet, men han har ikke i ringeste Grad Forrangen for de to andre, det er tre fuldstændig selvstændige og hinanden sideordnede Ledere. Den ene er Leder af Afdelingen for Hvirveldyrene: Pattedyr, Fugle, Krybdyr, Fisk, den anden har Afdelingen for Leddyr: Insekter og Krebsdyr, den tredje har Afdelingen for lavere Dyr: Snegle, Koraller og hvad dertil hører. De har hver sin Afdeling, der har hver sit Budget, som Lederen selvstændig raader over, de har hver sine Medhjælpere og indgiver hver sin Indberetning og sit Regnskab. Der er ikke noget Omraade, paa hvilket den ene er den anden overordnet. Det kan blot se saaledes ud, fordi i en Bestyrelse, et Museumsraad af tre Mænd, maa den ene være Formand, men ingen af dem er født Formand. Professor zoologiæ er det ikke. Udvalget synes at have haft det Indtryk, at han er Direktør, og at de to andre er hans underordnede. Men Formanden udnævnes af Konsistorium, og det udnævner vel hyppigt Professoren i Zoologi til Formand, men det er ikke altid Tilfældet. I en længere Aarrække var Formanden en af Inspektorerne, den bekendte Naturforsker Schiødte, uagtet han ikke var Professor i Zoologi. Det er altsaa fuldstændig sideordnede Stillinger.

Man kan ogsaa — jeg nævner det for en Fuldstændigheds Skyld — se Lighedsforholdet paa et andet Punkt. Den ene Inspektør, som er Professor i Zoologi og skal undervise ved Universitetet og derfor vanskeligere kan overkomme sit Inspektørarbejde, har derfor faaet en Medhjælper, der kaldes Viceinspektør. Det er en af de Smaating, som har forvirret Udvalget i dets Overvejelser. Ved tidligere Forhandlinger i Rigsdagen har man foretaget den lille Forandring i Benævnelsen fra Vice-Inspektør til Vice-Inspektør. Det er komisk, at denne Forandring fra den latinske til den franske Form skulde kaste et Skær over Inspektorerne af, at de er „Inspektører“. Han er kun Medhjælper, medens de andre Inspektorer ikke har en saa dan Medhjælp, men nok Amanuenser under sig. Allerede af den Grund burde